

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 20. juni 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

LTH/ J.nr. 2013-3269

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. maj 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 250 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Pia Adelsteen (DF).

Spørgsmål nr. 250:

"Vil ministeren med henvisning til REU alm. del - bilag 293 (internt bilag) redegøre for reglerne, herunder de internationale regler, omkring faderskab?"

Svar:

Danmark har ikke indgået internationale aftaler om anerkendelse af udenlandske afgørelser om faderskab, bortset fra en aftale med de nordiske lande.

Principperne for anerkendelse af udenlandske afgørelser om faderskab findes derfor i dansk international privatret, der bygger på retspraksis og administrativ praksis mv.

I dansk international privatret er der opstillet en række betingelser for at anerkende en udenlandsk faderskabsafgørelse. Peter Arnt Nielsen har i "International privat- og procesret" (1997), side 423, beskrevet betingelserne således:

"En fremmed dom anerkendes, såfremt den fremmede domstol havde indirekte international kompetence svarende til retsplejelovens § 456 b og under forudsætning af, at der i den anvendte [lov] stilles lignende strenge krav til beviset for faderskabet som i dansk ret. ...

Anerkendelsen må ikke stride mod ordre public [dvs. grundlæggende retsprincipper i Danmark]. ... Ordre public kan også anvendes, hvis f.eks. den dømte mand ikke fik passende varsel om sagen, eller hvor sagsbehandlingen udelukkede kontradiktion.”

Efter administrativ praksis er det endvidere en betingelse for at anerkende en udenlandsk faderskabsafgørelse, at retsvirkningerne af det udenlandske faderskab i hovedtrækkene svarer til retsvirkningerne af et faderskab efter dansk ret, navnlig i relation til arveret og forsørgelsespligt.

Efter retsplejelovens § 456 b kan en faderskabssag bl.a. behandles i Danmark, hvis moderen, barnet eller en mand, der er part i sagen, boede her, da sagen blev rejst. Dette indebærer, at kravet om ”indirekte international kompetence” er opfyldt, hvis blot en af disse personer boede i det land, hvor faderskabssagen blev behandlet.

I relation til kravene til beviset for et faderskab bemærkes, at lovgivningen om faderskab i Danmark ikke indeholder regler om dokumentationen for et faderskab. Der er således tale om en fri bevisbedømmelse. Det er dog som udgangspunkt forudsat, at den kompetente udenlandske myndighed ved protest fra en mand mod at blive udlagt som far til et barn sikrer sig, at den pågældende mand er barnets far, inden faderskabet fastlægges.

Anerkendelse i Danmark af en udenlandsk faderskabsafgørelse beror således på en konkret vurdering.

Karen Hækkerup

/ Malene Vestergaard